

اختلال کم توجهی - بیش فعالی

شرح بیماری

اختلال کم توجهی - بیش فعالی عبارت است از یک نوع رفتار خاص در کودکان به طوری که این کودکان تنها میتوانند برای مدت کوتاهی روی یک موضوع خاص تمرکز کنند. ضمناً این کودکان گاهی حرکات و رفتار کنترل نشده‌ای را به طور ناگهانی از خود بروز میدهند. البته بیش فعالی میتواند وجود داشته باشد یا نداشته باشد. به نظر میرسد که این اختلال در اختلالات یادگیری نقش داشته باشد و تخمین زده میشود حدود ۱۰٪-۵٪ کودکان مدرسه‌های گرفتار این اختلال باشند.

علائم شایع

کودک روی صندلی مرتب می‌جنبد و دستها و پاهای خود را تکان میدهد.
وقتی به کودک گفته میشود که بنشینید، فقط به مدت کوتاهی روی صندلی بند میشود.
حواس کودک به راحتی پرت میشود.

قبل از مطرح شدن کامل سؤال، کودک پاسخ را میدهد.

کودک در رعایت نوبت در بازی و صف مشکل دارد.

کودک در اجرای دستورالعملها مشکل دارد.

کودک قادر به تمرکز روی یک کار یا بازی مشخص نیست.
مرتب از یک کار تمام نشده منصرف شده، به کار دیگری می‌پردازد.

در انجام بازی، بدون ایجاد سروصدا، مشکل دارد.

زیاد صحبت میکند.

وسط صحبت یا کار دیگران می‌پرد.

به نظر میرسد که اصلاً گوش نمیدهد.

چیزهای مورد نیاز برای انجام کارها را گم میکند.

اغلب کارهای خطرناک انجام میدهد بدون اینکه به عواقب ناگوار آنها توجه داشته باشد.

علل

ناشناخته است. فرضیات زیادی مطرح شده‌اند، اما هیچ یک تأیید یا رد نشده‌اند. تصور بر این است که منشای آن بیولوژیک باشد.

عوامل تشدید کننده بیماری

سابقه خانوادگی این اختلال

پیشگیری

هیچ روش خاصی برای پیشگیری وجود ندارد

عواقب مورد انتظار

در بعضی از موارد، رفتار غیرطبیعی کودک به هنگام بلوغ کاملاً برطرف میشود. در بعضی دیگر، بیش فعالی با افزایش سن کاهش مییابد. اما تعدادی از این کودکان نهایتاً به نوجوانان و بزرگسالانی مشکلدار تبدیل میشوند.

عوارض احتمالی

امکان دارد مشکلات کودک در طی زمان برطرف نشوند. نهایتاً کودک وقتی بزرگ میشود ممکن است در تحصیل موفق نباشد، یا اینکه رفتار ضداجتماعی و گاهی جنایی از خود بروز دهد.

امکان دارد کودک در بزرگسالی دچار اختلال شخصیت شود.

درمان

درمان و مشاوره به والدین و کودک توسط پزشک

رفتار درمانی و شناخت درمانی. کودک خود در این نوع درمانها نقش مهمی را به عهده دارد. او باید مواظب رفتار خود باشد، نقش محوله را به خوبی ایفا کند، و رفتار خود را ثبت کند. در یک طرح کلی، اساس این روشهای درمانی بر راهبردهای تغییر رفتار نامطلوب استوار است. به نظر میرسد که ترکیب این روشهای درمانی با داروها بهترین نتایج را در کنترل علائم به همراه داشته باشد.

در خانه یک محیط متناسب و محدودیتهای کاملاً مشخص برای رفتار کودک را در نظر بگیرید. ضمناً باید از روشهای تربیتی نیز به طور مداوم بهره گرفت. اگر احساس میکنید که نیاز به کمک از طرف افراد متخصص امر دارید مراجعه کنید.

اختلال کم توجهی - بیش فعالی

HYPERACTIVITY DEFICIT ATTENTION

DISORDER

تهیه و تنظیم:

دایره آموزش بیمارستان بانک ملی ایران

اگر پس از شروع درمان علایم بدتر شوند.

اگر دچار علایم جدید و غیرقابل کنترل شده اید. داروهای مورد استفاده در درمان ممکن است عوارض جانبی به همراه داشته باشند.

با معلم کودک تماس مستمر داشته باشید. اگر کودک در درس خود نیاز به کمک بیشتری دارد، امکان آن را فراهم کنید.

داروها

پزشک شما شاید تصمیم بگیرد داروهای مثل متیل فنیدات (ریتالین) یا کدوک رد شخیشماراً رثا اُرهاظ ه ک ، دچار این اختلال دارند، تجویز کند. این داروها اثرات جانبی ناخوشایندی دارند، از جمله: اختلال در خواب، افسردگی، سردرد، معده درد، بیاشتهایی، و کاهش رشد.

فعالیت در زمان ابتلا به این بیماری

فعالیت در زمان ابتلا به این بیماری کودک خود را حتی المقدور در چارچوب مشخصی در آورید.

رژیم غذایی

رژیم غذایی مخصوصی پیشنهاد شدهاند: حذف کلیه افزودنیهای غذایی (ادویه جات و غیره) به دوام فذح ، خصوصی از رژیم غذایی، یا ویتامین درمانی شدید. اغلب تحقیقات پزشکی اشاره به این دارند که این رژیمها برای تعداد بسیار کمی از کودکان مفید هستند. اما بسیاری از والدین تغییرات قابل توجهی را در رفتار کودکان خود پس از استفاده از این رژیمها گزارش کردهاند. شاید دلیل آن این باشد که با تهیه غذاهای مخصوص برای کودک، وی احساس میکند که توجه بیشتری به او میشود. در مورد هرگونه رژیم غذایی مخصوصی که برای کودک خود در نظر دارید با پزشک خود مشورت کنید.

در چه شرایطی باید به پزشک مراجعه نمود؟

اگر احساس میکنید کودکتان علایم اختلال کم توجهی - بیش فعالی را دارد.

آدرس: تهران، خیابان فردوسی، محوطه ادارات مرکزی بانک ملی ایران، بیمارستان بانک ملی

تلفن: ۰۲۱-۶۱۴۲۳۷۱۰

www.bmihospital.ir